

“Fem front a la crisi: defensem el treball, lluitem per una Catalunya amb futur i socialment justa”

El IX Congrés de la CS de la CONC ha valorat la situació de crisi econòmica que està vivint la societat catalana, ha analitzat tant els orígens i les causes com els efectes i les conseqüències que té sobre les persones treballadores, i ha acordat aprovar aquesta

RESOLUCIÓ:

En aquests darrers deu anys, l'economia catalana i espanyola ha crescut a ritmes superiors a la mitjana dels països de la Unió Europea, amb un model de creixement que CCOO hem denunciat per injust, però sobretot perquè incorporava febleses estructurals, ja que es basava en la precarietat laboral i en els baixos costos salarials. Un creixement centrat en la construcció, l'especulació immobiliària, els sectors de serveis de baix valor afegit, amb llocs de treball poc qualificats coberts, en part, per una immigració massiva sense precedents, i el consum privat, amb una alta taxa de temporalitat i sinistralitat.

Un model de creixement esgotat que ha provocat l'endeutament de les famílies, un important dèficit exterior i la feblesa de les nostres exportacions, i una inflació estructural descontrolada. Amb polítiques dels poders públics que no han incidit suficientment en un canvi de model, i, per contra, han practicat una política fiscal regressiva.

Al mateix temps, el nostre dèficit històric en infraestructures energètiques, de comunicacions, de transports, etc., l'escàs desenvolupament i esforç en innovació i recerca, les carències del nostre sistema educatiu i de formació professional i la feblesa dels nostres serveis socials fan que els impactes de la crisi actual siguin més greus en el nostre país i tinguin, també, característiques pròpies.

La crisi econòmica que estem vivint és la conseqüència d'un sistema econòmic injust que, amb un model de producció i distribució globalitzat, es construeix sense regles, sense drets i sense contrapoders socials i polítics, sense cap responsabilitat social.

Estem vivint una crisi financera internacional, produïda pel desenvolupament de processos especulatiu a la recerca de la ràpida maximització del benefici, que ha trencat qualsevol relació entre l'economia financera i l'economia real. La pèrdua del valor dels actius reals que circulen en els canals financers ha provocat la pèrdua de confiança en el funcionament del sistema financer i està generant una parada en el funcionament del sistema productiu, a causa de la paralització del crèdit. La disminució de la liquiditat que circula pel sistema

econòmic genera la consegüent davallada de la inversió i una caiguda de la demanda.

Un context en què hi ha sectors empresarials que aprofiten la situació per dur a terme processos de reestructuració de plantilles i processos de deslocalització productiva i donen lloc a un procés ampli de presentació d'ERO i d'acomiadaments individuals que està fent pujar, de manera molt preocupant, les llistes de l'atur.

Una situació que es produeix després d'anys d'important creació de riquesa, a la qual hem contribuït els treballadors i les treballadores amb el nostre treball. Uns processos de creixement econòmic que, tot i haver permès un creixement dels salaris mitjans, ha provocat bosses de baixos salaris estructurals en les ocupacions de molts sectors i una distribució de la riquesa creada més injusta, ja que els treballadors i les treballadores hem vist com perdiem pes en el repartiment de la renda nacional mentre els propietaris i els empresaris augmentaven la part apropiada de la riquesa creada.

I ara, quan la situació econòmica canvia de signe i entrem en crisi econòmica, CCOO considerem que els treballadors i les treballadores no hem de pagar els costos d'un model de creixement econòmic que fa temps que denunciem per injust i ineficient. Injust perquè el creixement no ha generat un repartiment global de la riquesa més equitativa i perquè s'han mantingut importants bosses de precarietat, baixos salaris i accidentalitat laboral. I ineficient perquè el creixement s'ha basat en el sector de la construcció, a partir de l'especulació immobiliària, els baixos tipus d'interès i una important demanda familiar, que ara deixa famílies i empreses amb endeutaments importants i que en el seu moment no va posar les bases perquè la indústria s'adeqüés a un mercat global on es requereix qualitat i innovació de producte i processos.

La Comissió Obrera Nacional de Catalunya, convençuda que els treballadors i les treballadores no hem de pagar les conseqüències d'un sistema econòmic injust i d'un model de creixement ineficient, EMPLACEM els poders polítics i econòmics a dur a terme un seguit d'actuacions per

REACTIVAR L'ECONOMIA PRODUCTIVA, CREAR OCUPACIÓ, DONAR SEGURETAT A LES PERSONES I AUGMENTAR LA COHESIÓ SOCIAL

1. Una política fiscal avançada i anticíclica i un nou model de finançament

És el moment d'utilitzar la política fiscal en favor de la reactivació econòmica i de la cohesió social. Els marges legislatius són escassos, però si que és possible utilitzar el dèficit públic atenent el marge que propicia un deute públic, relativament baix, en relació amb la mitjana europea.

Cal atendre situacions puntuals de moratòria a empreses que passin per situacions de dificultat, alhora que s'incrementa la lluita contra el frau fiscal que sol concentrar-se en sectors fortament especulatiu.

S'han d'evitar mesures universals i indiscriminades, com les dels 400 euros, que no tenen cap incidència positiva, utilitzen de manera regressiva els recursos i impedeixen la seva utilització en altres polítiques fiscals més eficients.

Catalunya, el Govern català i els ajuntaments requereixen un nou model de finançament que porti més recursos per fer polítiques públiques i que posi punt i final a un sistema injust i ineficient.

Compromís, per part del Govern català, d'aturar les polítiques de defiscalització de les rendes del capital i del patrimoni, que redueixen els recursos de les administracions per fer polítiques públiques i que beneficien les rendes més altes.

2. Polítiques públiques expansives

És el moment que el Govern català consensui, en el marc de l'Acord estratègic, un pla d'intervenció en l'economia catalana per al període 2009-2010, que inclogui des de les polítiques d'inversió directa en economia fins a aquelles de suport a sectors productius amb dificultats o als que poden agafar el relleu.

Cal un augment de la inversió productiva directe per part de les administracions públiques, adreçat a les polítiques que permeten ampliar les polítiques de protecció social i alhora creen ocupació. Especialment en el terreny dels equipaments educatius, assistències i adreçats a les persones.

En el terreny dels sectors productius, cal prestar una atenció especial al sector de l'automoció. Amb recursos públics per projectes d'innovació i de formació que apostin per la cooperació entre empreses constructores i empreses de components. En la mateixa direcció cal impulsar i donar suport a projectes perquè sectors com el de l'electrònica de consum puguin ser el punt de partida de nous sectors productius en el terreny de les tecnologies vinculades al medi ambient i a la sostenibilitat.

El sector turístic necessita un pla concertat que inclogui modernització de les instal·lacions, innovació i desestacionalització de l'oferta de serveis i una política de preus més prudent. Això és encara més urgent en la situació actual, en què la caiguda de la capacitat de consum l'afecta més negativament.

En el sector de la construcció és el moment d'aprofitar la crisi i la caiguda de la inversió residencial per avançar cap a la innovació dels processos constructius en l'edificació, com ja s'ha fet en l'obra civil. I cal exigir una vinculació d'aquestes orientacions en el terreny de la formació del personal.

3. Incentiu al consum responsable de les persones i les famílies

Manteniment d'una política salarial que permeti mantenir i millorar el poder adquisitiu dels treballadors i les treballadores, especialment de les rendes més baixes.

Compliment de la promesa electoral del PSOE d'incrementar durant aquesta legislatura el salari mínim interprofessional per sobre de la inflació.

4. Fer front a les pràctiques empresarials oportunistes, millorar els SP d'ocupació i adequar les polítiques actives

Una actitud bel·ligerant els poders públics que han de complir les seves funcions administratives i exercir les seves responsabilitats polítiques.

Els ERO han de limitar la seva aplicació a criteris d'objectivitat, justificació i proporcionalitat i han d'evitar que situacions conjunturals puguin ser utilitzades per mesures estructurals no justificades.

Necessitat d'arbitrar mecanismes excepcionals per al 2009 que permetin autoritzar suspensions de contractes d'empreses de determinats sectors, amb accés a ajudes públiques equivalents a la prestació d'atur, sense utilitzar, en aquests casos, les cotitzacions efectuades pels treballadors i les treballadores (comptador zero).

Exigir que els ERO vagin acompanyats de plans empresarials de futur i de plans socials per minimitzar el seu impacte.

Canalitzar, a través dels serveis públics d'ocupació, la intervenció de les empreses de recol·locació en aquests plans socials i garantir-ne la igualtat d'oportunitats i la transparència.

Dotar el SOC de més recursos i millorar les oficines amb dotacions i serveis suficients per atendre de manera individualitzada i amb qualitat les persones en procés de recerca d'ocupació.

En determinats sectors especialment afectats per la situació de crisi i que disposin de plans de futur per recuperar la producció i l'ocupació i que tinguin un acotament temporal, cal preservar la prestació de desocupació intacta mentre durin els processos de suspensió temporal.

Posar en marxa un protocol de recol·locació i d'ajuts a les persones que perden el lloc de treball.

Desenvolupar l'Estatut del treball autònom per garantir l'accés a les prestacions d'atur dels treballadors autònoms dependents que es trobin en situació de cessament d'activitat.

Reforçar els mecanismes de l'Administració per al control i el compliment de la llei.

5. Pla per garantir el dret a l'habitatge

A llarg i a mitjà termini, cal un pla de construcció d'habitatges amb protecció oficial. S'ha d'apostar per un parc públic estable d'habitatge amb protecció, tant de compra com de lloguer.

Calen polítiques públiques de generació de sòl, amb preus de repercussió no superiors al 15% dels mòduls, per tal d'abaratir els preus dels habitatges protegits.

Cal orientar els plans d'habitatge a afavorir la solvència dels adjudicats. En la situació actual de fortíssima restricció del crèdit, que afecta de manera principal les rendes mitjanes i baixes, s'ha de retornar a l'aplicació del subsidi dels interessos dels tipus hipotecaris i, per a les rendes més baixes, cal la bonificació de la quota hipotecària.

Cal donar suport al cooperativisme, tot respectant el procés d'adjudicació dels habitatges als socis cooperativistes. S'han d'evitar els sortejos com a forma d'incorporació a una cooperativa.

Cal una aprovació en els pressupostos públics de partides adreçades a concertar amb les entitats financeres processos d'aplaçament dels terminis hipotecaris o de conversió d'aquests en contractes de lloguer transitori per famílies en situació d'atur, famílies monoparentals i altres casos.

6. Pla per la millora de l'educació i de la formació i foment de la recerca i la innovació

Cal que la futura Llei d'educació de Catalunya concreti i millori les propostes per assolir un veritable servei públic d'educació: gratuït, amb coresponsabilitat de tots els centres sostinguts amb fons públics, integrador i compensador de les diferències d'origen, científic i laic, amb participació dels sectors afectats, que integri l'educació formal i no formal, i que doti el sistema educatiu de més recursos per garantir una educació igualitària, indivi-

dualitzada, arrelada a l'entorn, dotada tecnològicament i amb reconeixement professional de qui hi treballa.

Cal estendre la xarxa d'educació infantil 0-3 anys arreu de Catalunya i facilitar l'accés de tots els infants que necessitin plaça, tot garantir-ne la qualitat i l'atenció educativa.

Demanam un pla específic contra el fracàs escolar que actuï a totes les zones amb més d'un 30% d'abandonament i fracàs a primària i a l'ESO.

Urgeix la integració de tota l'oferta de formació professional –inicial, continua i ocupacional– en centres integrats que assumeixin la relació amb el món del treball i facilitin tant la transició al mercat laboral de les persones joves com l'actualització permanent de coneixement i l'assoliment de qualificacions dels treballadors i les treballadores en actiu. Cal garantir un marc amb participació i control de les organitzacions sindicals que permeti el procés de reconeixement i certificació de les qualificacions professionals dels treballadors en actiu. I cal millorar i agilitar els processos de reconeixement i homologació de les titulacions obtingudes en d'altres països per facilitar els processos d'integració social i laboral de les persones immigrades.

Cal millorar l'eficiència de l'oferta de formació continua i ocupacional, racionalitzant l'oferta de FC segons les necessitats del mercat de treball i millorant els mecanismes de detecció de necessitats i d'avaluació dels resultats.

7. Recursos públics suficients per desenvolupar les polítiques socials bàsiques i de cohesió social

Garantir efectivament el dret universal a la salut incrementant els recursos públics per tal d'assegurar la cobertura universal, l'equitat en l'accés a les prestacions sanitàries, l'atenció sanitària de qualitat i la disminució de les llistes d'espera.

Cal un increment dels recursos públics per tal de donar compliment a l'aplicació de la Llei d'autonomia i atenció a les persones en situació de dependència i la Llei de serveis socials de Catalunya. Cal garantir l'accés universal a les prestacions socials, la prioritat dels serveis respecte de les prestacions econòmiques i la professionalització del sector necessari per a una atenció de qualitat.

Cal la creació d'una renda garantida de ciutadania a la vegada que es dona compliment a l'Estatut d'autonomia de Catalunya, a partir de la reforma i la millora de l'actual renda mínima d'inserció, que assegurï una prestació econòmica a les persones amb ingressos inferiors a l'indicador de renda de suficiència de Catalunya.

Cal el compliment, per part del Govern de la Generalitat, de l'acord d'actualització anual de l'indicador de rendes de suficièn-

cia de Catalunya que eviti la pèrdua de poder adquisitiu a les persones beneficiàries.

8. Regulacions i controls internacionals que reforcin i revisin els mecanismes de govern econòmic i polític existents i la participació activa de les organitzacions sindicals internacionals (CES i CSI)

Alternatives i respostes internacionals que han de possibilitar el compliment dels "reptes del mil·lenni", de què depenen la vida i els drets bàsics de centenars de milions de persones en el món, la crisi alimentària que segons la FAO posa en risc 950 milions de persones.

CCOO de Catalunya, en defensa, com sempre, de la classe treballadora del nostre país, donem suport als treballadors i a les treballadores de les empreses en lluita, i continuem organitzant, amb aquest congrés, l'ofensiva sindical contra la crisi.

La crisi és un problema de tots i totes: només la solidaritat i l'esforç comú del sindicalisme confederal garantirà un futur socialment just pel nostre país.

Barcelona, 4 de desembre de 2008